

[Nieuws \(/nl/nieuws\)](#)
[Expo \(/nl/expo\)](#)
[Interviews & Opinie \(/nl/interviews-opinie\)](#)
[Dagboek \(/nl/dagboek\)](#)
[Events \(/nl/events\)](#)

 Doorzoek de site

 NIEUWE H ART COVER

[\(/nl/abonneren\)](#)

ABONNEER JE OP H ART

Word nu abonnee! (/nl/abonneren)

 BO
ZAR

 music
expo
cinema
theatre/dance
literature

[\(/nl/bredir?\)](#)

b=217)

WIELS

[\(/nl/bredir?\)](#)

b=785)

 DRUGENBOS
FELIX
ART MUSEUM

[\(/nl/bredir?\)](#)

b=786)

 CC
de Werft
Geel

[\(/nl/bredir?\)](#)

b=789)

[Dagboek \(/nl/Dagboek\)](#)

GEZIEN: KATHMANDU TRIËNNALE (1)

Gepubliceerd op: 24 maart 2017

[\(/upload/thumbs/3026/m1280x1024.jpg\)](#)

Jorge Macchi, Central kathmandu, 2017

KATHMANDU TRIËNNALE MIKT OP DE EIGEN STAD

De eerste Kathmandu Triennale die vrijdag 24 maart opende mikt, op een opvallend open en nederige manier, vooral op de stadsbewoners. Curator is S.M.A.K.-directeur Philippe Van Cauteren, die de Triennale de titel 'My City, My Studio / My City, My Life' meegaf. Drijvende kracht achter het niet voor de hand liggende evenement in een arm en zwaar beschadigd land als Nepal (twee jaar terug werd het getroffen door een zware aardbeving) is de Siddhartha Arts Foundation, geleid door Sangeeta Thapa. Zij ijvert ervoor om de internationale hedendaagse kunst in contact te brengen met Nepal en de Nepalese kunstenaars een internationale context te bieden. Van Cauteren selecteerde zo'n 70 kunstenaars uit 25 landen. Elk van hen kreeg een Nepalese 'ambassadeur' mee, een vrijwilliger (meestal uit de twee kunstscholen in Kathmandu) die hen in contact bracht met de stad en de mensen in Kathmandu. De kunstenaars brachten hun werk en (vooral) hun ideeën mee in hun reiskoffer, voor het transport van bestaande kunstwerken was er geen budget. Dat zorgt voor vooral fris, geëngageerd en betrokken werk, te zien op vier locaties in de stad.

Een van de grote inspiratiebronnen was en is vooral de aardbeving in 2015, die 9000 doden teweegbracht en 130.000 huizen vernielde. De sporen zijn nu nog altijd te zien, zeker in de stad: veel nog niet geruimd puin en vooral de duizenden stutpalen die talrijke woningen moeten rechthouden. Die komen bijvoorbeeld terug in een grote installatie van Honore δ'O. Hij nodigt de bezoekers ook uit om de stad letterlijk te steunen, via een sculptuur waartegen je jezelf moet aanduwen. Als je het lang genoeg volhoudt krijg je een certificaat, een sneer naar de fiscale attesten van veel ngo's ...

De samenwerking tussen internationale kunstenaars en Kathmandu-inwoners vertaalt zich ook anders: de Belgische kunstenaar Ronny Delrue werkt bijvoorbeeld samen met zijn Nepalese collega Sanjeev Maharjan. Die komt uit een boerenfamilie, actief in de zadenproductie, en verwerkt dat in foto's, tekeningen en beelden. Delrue focuste op familiefoto's van Maharjan, waar hij kleine cirkels uitsneed (symbolisch voor de herinneringen en rituelen bij elk familielid die hij niet kon doorgronden) en liet die cirkels culminerend in een slotwerk waar de tika, de cirkelvormige stempel op het voorhoofd van de Nepalese gelovigen, de hoofdrol opeist.

Interactief stadsgegevens

Nog eentje om de samenwerking tussen kunstenaars en de stad te illustreren: van Francis Alÿs is het beroemde filmpje 'The Paradox of Praxis' te zien, waarin hij een groot ijsblok door de straten van Mexico City sleept, tot het helemaal gesmolten is. Het was Alÿs' vernietigende antwoord op de pretentie van de conceptuele kunst. In

Platform voor actuele kunst
BE PART (/nl/bredir?)

b=793)

b=794)

M HKA (/nl/bredir?)

b=795)

b=796)

NETWERK /
centrum voor
hedendaagse
kunst

b=797)

S.M.A.K. (/nl/bredir?)

b=799)

b=1136)

filigranes (/nl/bredir?)
LIBRAIRIE 365 → 365

b=1370)

Kathmandu liet hij zich door zijn ambassadeur op sleeptouw nemen om er spelende kinderen te filmen, wat later opgenomen wordt in het grotere project waarmee hij al een tijd bezig is, rond de metaforische betekenis van kinderspellen in de hele wereld. Francis Alÿs is ook 'patron' van deze Triënnale en nam de dag voor de opening deel aan een panelgesprek rond het thema 'Interactions in de City'.

Het interactieve stadsgegeven komt in vele werken terug. Voor enige ophef zorgt wellicht het werk van Henk Visch die de onmiskenbare erotiek in de beelden van de Nepalese boeddhacultuur verbond aan de inhoud van de Kamasutra en die inspiratiebronnen omzette in een reeks tekeningen die er niet om liegen.

Belu Simion Fainaru hing overal in de stad versierde handdoekhangers, onder de titel 'Ways of Tying Your City': er zijn nog andere manieren om je met elkaar te verbinden dan via het internet. In de Nepal Arts Council, een van de vier venues, toont hij een installatie van in Katmandu gekocht keramiek, gevuld met verbrande olie. Dat verbindt hij met pollutie (Kathmandu is ontzettend vervuild), maar ook met Paul Celans gedicht 'Black Milk'. Jorge Macchi toont in het Taragona Museum een klein, maar fijn werk: uit een plattegrond van Kathmandu knipte hij alle stadswijken en parken weg om enkel de straten over te houden. Dat vouwde hij dan in drie dimensies tot een Himalaya-vorm. De aardbeving is weer niet ver weg. Ook niet bij Leyla Aydoslu: zij bouwt voort op de aanpak van de Shiguru Ban Architects die uit het puin van een aardbeving robuustere en goedkopere woningen willen bouwen. Zo'n model staat in het park van de Taragona Museum, Aydoslu bouwde er een mooie integrerende installatie in.

De interactie tussen kunst en stad (kunstenaars gebruiken de stad als atelier) is dus groot, maar komt niet gezocht of geforceerd over, integendeel. Het maakt van deze Triënnale een beklijvende belevenis. Het evenement loopt maar tot 9 april: het langer openhouden zou veel meer middelen vergen.

Marc RUYTERS

(Dit is de eerste van twee verslagen ter plekke)

FOTOGALERIJ

[\(/upload/thumbs/3025/m1280x1024.jpg\)](#)

[\(/upload/thumbs/3024/m1280x1024.jpg\)](#)

PRAKTISCHE INFO

<http://kt.artmandu.org> (<http://kt.artmandu.org>)

KEYWORDS

[Kathmandu Triënnale](#)

Dagboek (/NI/Dagboek)

GEZIEN: KATHMANDU TRIËNNALE (2)

Gepubliceerd op: 26 maart 2017

[\(/upload/thumbs/3030/m1280x1024.jpg\)](#)

Amrit Karki, 'Rectangle', 2017 Triënnale Kathmandu, een fenomenaal schilderij op de stad als canvas, foto MR

HONEST AND HUMBLE

De Kathmandu Triënnale blijft op haar elan doorgaan (het eerste deel van ons verslag ter plaatse leest u elders op deze site): het is een bewust 'nederig' evenement, waar de kunstenaars zich engageren om de burgers te betrekken bij hun werk. Er zijn geen 'blockbusters', behalve dan misschien Francis Alys, maar die is en blijft de bescheidenheid zelve. Wat de betrokkenheid betreft: die straalt af van het grootste en meest spectaculaire werk dat in Kathmandu te zien is: de monumentale ingreep van de Nepalese kunstenaar Amrit Karki. Die kwam geregeld in de universiteitswijk van de stad, waar huizen tegen de hellingen opgebouwd worden en de gevels kleurrijk geschilderd zijn. "Ik dacht: waarom zou ik de stad zelf niet als canvas nemen?", zo zegt Karki. Hij nam contact op met zo'n dertig eigenaars van appartementen op een helling en vroeg hen de toestemming om hun gevel rood te mogen schilderen. Door de gevels gericht te kiezen kon hij zo een prachtige rode rechthoek creëren (foto), die zelfs vanuit het vliegtuig te zien is. 'Rectangle' heet het werk, en het wordt wellicht een internationale blikvanger. Twee eigenaars weigerden hun medewerking, zodat de linker onderhoek ontbreekt, maar 28 anderen zegden dus toe, wat wel wat zegt over de betrokkenheid tussen kunst en stad. Er zijn nog boeiende dingen te zien in Kathmandu. Zo laat Bart Lodewijks overal in de stad zijn bekende krijtsporen na en doet Belu Simion Fainaru iets gelijkaardigs, met de al genoemde handdoekringen, met een Nepalees hoedje gevat in een oude stenen sokkel, met Roemeense en Israëliëse muntstukjes (die hij bij aankomst toevallig op zak had) te verwerken in oude Nepalese religieuze beelden enzovoorts. Ricardo Brey vond in het Patan Museum eindelijk de ideale locatie voor een werk dat hij al lang wilde uitvoeren: hij strooide honderden mussen in klei uit voor een schrijn ('Dust Bathing'). Vogels zijn belangrijk in Nepal en dat uit zich in het meest verstilde werk op deze Triënnale: het 'vogelboek' van Heide Hinrichs, opgebouwd uit naturalistische tekeningen van alle Nepalese vogelsoorten, tussen 1830 en 1857 uitgevoerd door Nepalese tekenaars, onder leiding van de 19de-eeuwse Britse antropoloog Brian Hodgson. Het boek werd uitgeleend door het Natural History Museum in Londen en vormt de kern van Hinrichs' installatie.

-gem en -pur

Gery De Smet maakte een maquette die hij ooit in het groot wil uitvoeren: het is een variatie op het werk dat hij in België maakte met naamborden van alle Vlaamse gemeentes die op -gem eindigen (Zwevegem, Edegem, Waregem...) Hier doet hij het met -pur.

Sourganga Darshandari gaat op een andere manier om met het 'banale': zij gebruikt de 'purse' of portemonnee van haar moeder als leidraad voor een reeks prachtige etsen. Ook Kasper Bosmans gaat op zijn typisch semantische en deconstruerende manier om met het plaatselijke culturele verleden: drie grote kookpotten uit de Mewari-cultuur liet hij

praktische nepen slagen, die ook meewerken aan de heropbouw van de verwoeste tempels in de stad, met nog een kleine 'bulbous bow' of scheepsboeg slaan, die de schepen sneller door het water laat klieven. Het beeld staat voor mondiaal transport en globalisering, van de Middellandse Zee (de Romeinen waren de uitvinders van zo'n boeg) tot het verre Azië ... Over een heel andere 'banaliteit' gesproken: ook in Bengalen duiken meer en meer gesluierde vrouwen op, dank zij de oprukkende Arabische cultuur. De Bengalese Tayeba Begum Lipi ziet dat met lede ogen aan: zij maakte een installatie met een video waarin zij een hibab draagt, vervaardigd uit ... scheermesjes. Ze probeert zich mesje na mesje te ontsluiëren, de symboliek is duidelijk.

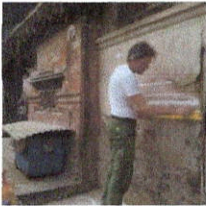
Opvallend: weinig of geen schilderkunst op deze Triënnale. Net daardoor valt Carole Vanderlinden op, met een 'tentoonstelling in een tentoonstelling': ze kocht ter plekke houten panelen, de meeste in slechte staat, en beschilderde ze in olieverf met motieven, gevels, interieurs: het zijn prachtige werken, het verweerde hout als canvas past wonderwel in deze gekwetste, maar fiere Nepalese context. Vanderlinden blijft enerzijds abstraheren, maar haar figuratieve werkt toont meer en meer details, een potentieel voor de toekomst. Haar werken zijn een van de weinige die naar huis getransporteerd zullen worden. Ze verdienen een tweede tentoonstelling in België.

Ten slotte: *performance is een essentieel onderdeel van deze Triënnale. Daarvoor is Rashmina Ranjit verantwoordelijk*: ze is heel bekend in eigen Nepal-land, omdat ze geëngageerde en feministische standpunten inneemt, met ritualistische insteek. Tijdens de Triënnale organiseert ze verschillende performances met kunstenaars uit de hele wereld, onder wie de Belgische Marie Julia Bollandsee.

De atmosfeer van gedrevenheid en betrokkenheid in deze eerste uitgave van de Kathmandu Triënnale is getekend Philippe Van Cauteren. Maar het zijn ook de kunstenaars die letterlijk met lege handen aankwamen en, met de hulp van hun buddies en de stad, een fijn en eerlijk evenement hebben opgebouwd. Een les voor de pretentie en megalomanie van sommige andere biënnales, en voor herhaling vatbaar.

Marc RUYTERS

FOTOGALERIJ

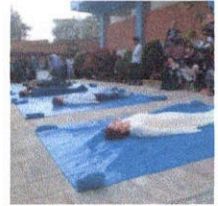
[\(/upload/thumbs/3027/m1280x1024.jpg\)](#)

[\(/upload/thumbs/3028/m1280x1024.jpg\)](#)

[\(/upload/thumbs/3029/m1280x1024.jpg\)](#)

[\(/upload/thumbs/3031/m1280x1024.jpg\)](#)

PRAKTISCHE INFO

<http://kt.artmandu.org> (<http://kt.artmandu.org>)

KEYWORDS

[Kasper Bosmans](#) [Kathmandu Triënnale](#)

